

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi



81.ön5kasım2021

Ahmet Efe 2021 - 1453



hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarслан

kapak resmi

ahmet efe

muhabbet yeri

haydarbey mh. 32077. sokak
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat / kahramanmaraş

0535 391 92 50

hecetaslaridergisi@gmail.com

81. sayı 15 Kasım 2021

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- Mehmet Durmaz / Analar da Büyür
- Ertuğrul Çoban / Kolay Değilmiş
- Birkan Akyüz / Cancağızım
- M.Faruk Habiboğlu / Sadece Hüzün Var
- Mustafa Sarı/ Gazel
- H.Kerim Ece / Sen Leyla Ol Ben Mecnun
- Emine Savaş / Olaydım
- Erhan Çamurcu / Dik Tak/Suyu Su Yakar
- Fatih Kandemir / Melek Kızım
- Qəzənfər Məsimoğlu / Qarabağ
- Mutlu Gacar / Yokmuş
- Recep Şen / Gül Nine
- Mehmet Toygar Özdemir /

Bir Deyişmeye Eşlik

- Həsərət Kərimli / Bir Çiçək Eşqi
- Durani Kacaga / Kime Ne
- İsmail Özmel / Küçük Su'da Gezinti
- Muhammed Muşsooğlu /

Açma Derdim

- Ramazan Pamuk / Ya Habibi Kibriya
- Ömer Ekinci Micingirt / Ezân Sesi
- Zərəngiz Dəmirci Qayalı /

Açma Dedim / Həzin Nəğme

- Metin Özarслан / Dünya





● Mehmet Durmaz

Analar da Büyür

Anam on beşinde olmuş hamile
Kendi cansız iken bana can vermiş
Fazla söz gerekmez ehl-i kâmile
Hak ona ne inci ne mercan vermiş

Anam beni kucağına alınca
Ben doğarken bütün atlar ölünce
Hele bir de göğsü sütsüz kalınca
Yok yoka karışmış kuru nan vermiş

Nasip almamışız onca emekten
Bağırsak, kurumuş toprak yemekten
Doktorlar çekinmiş ölür demekten
Otlar, ineğe süt; bana kan vermiş

Anamla ben iki çocuk beraber
Büyüdük, büyüttük sekiz birader
Başa ne geldiye demişler kader
Ev bark değil yıkık dökük han vermiş

Analık bellemiş koyun-kuzudan
Erken bıkmış hayat denen geziden
Anam anlamazmış harften yazıdan
Gene de kendince bir irfan vermiş

Anam sabır anam dua bellemiş
Belledikçe beni sevip kollamış
Okur diye mekteplere yollamış
Mektep, mürebbiye, yol erkân vermiş

Anam, garip anam öptüm elini
Torunlar koklasın senin gülünü
Allah'ım bağ bahçe etsin çölünü
Mevla'm her tohuma bir orman vermiş





● Ertuğrul Çoban

Kolay Değilmiş

Her gece yolun düşer bir hüzzün mahfiline
Duyarsın şarkıların dinmeyen sancısını
Yuvalanırken hüzzam sâzendenin teline
Damıtır kirpiklerin günlerin acısını...
Ve hicran ateşinde demlenirken ufuklar
Anlarsın yanıp yanıp soğ'mak kolay değilmiş.

Her gece bir gülendam dolaşır düşlerinde
Ruhunu sızım sızım ayırır bedeninden
Bir gül ki katmer katmer solar gülüşlerinde
Bir gül ki benliğini sıyrır bedeninden...
Ve çökerken sam yeli râyihalar üstüne
Anlarsın bulut bulut yağmak kolay değilmiş.

Her gece aralarsın zamanın perdesini
Sararmış hatıralar bir takvim yaprağında
Mâzi içine ağlar, âti kısar sesini
Kalem yeşermez olur kâğdın toprağında...
Ve takılır sözcükler turna kanatlarına
Anlarsın hece hece yığmak kolay değilmiş.

Her gece hükmü başlar kasvetli karanlığın
Taşar hafakanların, sonra yıkılır bendi
Çözülür kâbus kâbus uykularla can bağın
Okşar korkularını bir heyûlâ kemendi...
Ve vakarlı bir sabrın yaslı avuçlarına
Anlarsın tespih tespih sığmak kolay değilmiş.

Her gece zincirlenir bir mazgala havsalan
Soğuk rüzgârlar alır dimağının terini
Kulağında çınlarken yangından geri kalan
Gözlerindeki sızı emzirir yüreğini...
Ve çekip sinesinden merhametin sütünü
Anlarsın ığıl ığıl sağmak kolay değilmiş.

Her gece bir hummanın döşeyindeyken tenin
Bıçak sırtı acılar çöreklenir yanına
Süzüp şafağa kadar ağusunu akrebin
Yelkovan her saniye zerk ederken kanına...
Ve sen her gece tutup bir ölümün elinden
Anlarsın mahşer mahşer doğmak kolay değilmiş.





● Birkan Akyüz

Cancağızım

Bir perde aralansa, nur gibi, asumandan
Ellerime dökülse ne olur cancağızım
Kelamın simyasını sıyırarak zamandan
Dillerime dökülse ne olur cancağızım

Ah nazlı sevdiceğim, kaderim, altın tahtım
Yoruldu bu can özüm, yoruldu kara bahtım
Bezm-i elest'te sözüm, Rabb'e verdiğim ahtım
Hallerime dökülse ne olur cancağızım

Cemrenin yüreğine uzayan deniz olsan
Huzurun yeşerdiği baş koyduğum diz olsan
Aşka çıkarın kıvrım, yüz sürdüğüm iz olsan
Yollarıma dökülse ne olur cancağızım

Ayyıldız bayrakta hilal gibi süslense
Nazdan süzülse ahenk mızrabıma seslense
Nihavent makamından nota nota beslense
Tellerime dökülse ne olur cancağızım

Masal iklimlerinden gönlüme şiir yaksan
Tutuşan leblerime Kevserler gibi aksan
Çiçeğin son yaprağı, seviyor diye çıksan
Fallarıma dökülse ne olur cancağızım

Yanan ah u zarımın gözlerinde nem olup
Yokuşta ab-ı hayat düzüme zezem olup
Yalnızlığımıza sebil, gönlüme şebnem olup
Güllerime dökülse ne olur cancağızım

Kutlu bir bahar gibi gül kokusuna kanan
Zambağın kirpiğidir seni benden kıskanan
Bir dürr-i yekta olsan, Kerem misali yanan
Küllerime dökülse ne olur cancağızım

Kaç sülün uçuverdi bu hasret çınarından
Irmaklar alev alev yandı aşkın harından
Süzülüp salkım salkım bengisu pınarından
Sellerime dökülse ne olur cancağızım

Hakikatin nabzını ören sisli sır gibi
Mahşerde bir meleğin dudağında sur gibi
Kâinatın gözyaşı özlenen yağmur gibi
Çöllerime dökülse ne olur cancağızım





● Mehmet Faruk Habiboğlu

Sadece Hüzne Dair

Bezm-i sefayı bize sormak abes, ey zahit!
Bizim felek, hicranla eylemiş fasl-ı ahit.

Derbeder bir hayattan başka nedir payemiz;
Senelerce o yârin nazarıydı gayemiz.

Hasretle heder oldu o yıllar, o mevsimler.
Şimdi geriye kalan yalnız eski resimler.

Ne çare, boyun büküp hüzünlenmek bakiye;
Ancak sitemim, ahım o zavallı sakiye!

Gönül meyhanesinde bizi başka kim dinler?
Her gece fecre kadar camlar benimle inler.

Geçmiyor, hiç bitmiyor şu fuzuli zamanlar!
Bakıp yüz çeviriyor bizi gören insanlar.

Bize kâmdan, neşeden bahsetme sakın şair!
Mısra-yı bercestemiz, sadece hüzne dair...





● Mustafa Sarı

Gazel

Agah'ın 'düşüp gerdanına' redifli gazeline nazire.

Zülf-i ham-âsâ deĝem serbest düşüp gerdânına
Az mıdır yüz sürse dil sermest düşüp gerdânına

Yâr-ı dilârâ peşinden kat'iyen ayrılmazam
Cânı versem gam yemem şikest düşüp gerdânına

Leblerinden nuş edip tenden çekilsin derd ü gam
Şâd u handan olsa can derdest düşüp gerdânına

Dâr-ı yârdan vaz geçilmez seg misüllü subh u şam
Ar sayılmaz beklesin dil pest düşüp gerdânına

Okşamak ister gönül incitmeden kâküllerin
Çok mudur el sürse benden mest düşüp gerdânına

Bîkesâ tutmaz mıyım yâr dâmeninden haşre dek
Tan deĝildir diz çökersem süst düşüp gerdânına





● Hüseyin K. Ece

Sen Leylâ Ol Ben Mecnûn

Sen Leylâ ol ki bana ben de Mecnûn olayım
Kulak vereyim çölde sessizliğin sesine
Bir selâm gönder yine mesrur, memnun olayım
Kaçak bineyim aşkın esrarlı gemisine
Orda kur'a isabet eden Zünnûn olayım

Adım sanım olmasın, bir efsâne olayım
Kaf dağına gideyim, altın bülbül uğruna
Gönül tahtında saklı bir kemâne olayım
Günlerce inleyeyim, müstesna Gül uğruna
Senin için bir deli, bir divâne olayım

Aynaları şenlendir sana hayran olayım
Arzum budur Nevbahar, gitme hayal ufkumdan
Gözünde bir damla yaş, içte hicran olayım
Nasıl bir ders alayım böylesi bir durumdan
İster lutfet, ister kov, varsın viran olayım





● Emine Savaş

Olayım

Kirpiğin kemendine, eğilen kaş olayım
Ah u zâra bezenmiş çileli yaş olayım

Al beni götür benden, bu diyar kıymet bilmez
Hakikâta tâç olmuş, emsâle baş olayım

Ferdâne yarınlarda, gönül mutmain olsun
Sevdasına can vermiş, bülbüle eş olayım

Dostluk nasıl kıymettir, bilen can erbabına
Bir demet gül vereyim, kandan kardeş olayım

Firâri olsun aklım, günün sonu görmesin
Bir kuşun kanadında, gökte güneş olayım

Ah sultanım elemim, bitmiş insanlığadır
Su-i zandan kurtulup, pûr-i mehveş olayım

Neftî arınmalısın, fani dünya kirinden
İnsan-ı kâmil olup, Kevser'e taş olayım





● Erhan Çamurcu

Tik Tak

Akrep ruhumda tik tak
Dalda sararır yaprak
Muttasıl doğar güneş
Ömürdür batan ancak

Kimindir giden gemi
Kimdir gemiye hamî
Sayılır bir bir yükü
Yükümüz yerinde mi

Ömür hassas terazi
Mizanda şahit yazı
Ne eksik ne de fazla
Herkes payına razı



Suyu Su ile Yakar

İzi Tapduk olanın
Gönlü Yunus'a çıkar
Özü Şems'i bulanın
Sözü gönüller "yık"r

Yıkadık gönülleri
Bal eyledik dilleri
Şol bağın bülbülleri
Gönüllere sır eker

Gönülleri sırladık
Kor ateşi harladık
Hakk nuruyla parladık
Dilimizden nur akar

Nur akar pınar pınar
Gönlünü soyan yunar
Kibir gönülde bir nar
Suyu su ile yakar





● Fatih Kandemir

Melek Kızım

Gözünü dünyaya açtığın anda
Olsa dünya cennet sen melek kızım
Böyle söz mü olur böyle zamanda
Sen meleksin bir tek bu gerçek kızım

Ne olur ömrünce kulak ver bize
Uy anne babanın dediği söze
Allah göstermesin seni kem göze
Annen çiçek sen de bal petek kızım

Vatan bayrak ve din kutsiyetindir
Örtün ve edebın asaletindir
Kur'an ile sünnet tek servetindir
Faydasız her şeyden elin çek kızım

Kitabı şiiri ve çayı çok sev
Korkma zor değildir sana bu ödev
Şerden kaçın hayrı hep yaşat ve öv
Kişiliğın sana bir mihenk kızım

Kemahlı'nın sözü sana daha çok
Ne usan bunlardan ne sıkıl ne bıık
Yürü istikbale ve zirveye çık
Bu da benden sana bir dilek kızım





● Qəzənfər Məsimoğlu

Qarabağ

Səni daş- daş söküb dağıtdı yağı,
Oldun zərrə- zərrə talan, Qarabağ.
Otuz min yerindən yaraladılar,
Otuz il işğalda qalan Qarabağ.

Dərdini dondurub buz eylədilər,
Günəşdən gizlədib quzeylədilər.
Yurdunu uçurub düz eylədilər,
O viran görkəmin nalən, Qarabağ.

Köçdü bu dünyadan "of" çəkənlərin,
Şişdi otuz ildə nəf çəkənlərin,
Yeyib- içənlərin, kef çəkənlərin,
Ümidlər verdilər yalan, Qarabağ.

Nə qədər igidlər şəhidin oldu,
Axan qanlar ilə gözlərin doldu.
İndi azadlığın yeganə yoldu,
Həsərdən saralıb solan Qarabağ.

Dünya eşitmədi haqqın səsini,
Zaman yetişdirdi sərkərdəsini.
Ağrılı illərdə təsəllisini,
Müzəffər ordudan alan Qarabağ.





● Mutlu Gavcar

Yokmuş

kapılar sürgülü, anahtar yokmuş,
şânı olmayana, itibâr yokmuş.

güzellik, zenginlik, endâm nafîle
sevğiden kudretli hükümdâr yokmuş.

büyüttüm sevdamı bin meşakkatle
vasfedebilecek sanatkâr yokmuş.

teselli veremez şiir, şarkılar
cemâlinden tatlı bergüzâr yokmuş.

kader defterinde maalesef ki
vuslatımız için bir karar yokmuş.

illallah etmiştim tüccar ehlinden
varlığından âlâ kâr, zarar yokmuş.

piştim çengelinde hicrân yazının
yaramı sarmaya ilaç, kar yokmuş.

yüklendi omzuma ayaz, karayel
sabırdan kuvvetli zülfikâr yokmuş.

intizâr kuşları yedi ömrümü
çiçekleneğim lâlezâr yokmuş.

yetişmez nefesi cümle ağyârın
devrinden kıymetli rûzigâr yokmuş.

dünyaya sığmayan şu yüreğime
dur, durak, barikat, taş, duvar yokmuş.

içtikçe susattı çile şerbeti
dilinden ziyâde efsunkâr yokmuş.

döndüm çemberinde bezm-i cihanın
gönle aşktan özge nev-bahâr yokmuş.

şâh idim, kul oldum, sende kayboldum
benden daha mecnûn, bahtiyâr yokmuş.





● Recep Şen

Gül Nine

Güneşle öpüşürdü evinin penceresi,
Neler söylerdi neler, hüznün yurdu çehresi...

Âşınaydı bu hüzne uçuşan kelebekler,
Bir de kuşluk vaktinde suladığı çiçekler...

Ki onlarla konuşur, halleşirdi Gül Nine,
Derdini açmaz ele, şikâyet mi, o da ne?

Şefkat ve merhamete timsal olmuştu yüzü,
Evin muhkem direği, şiir gibiydi sözü.

Melekler yaşlanmaz ki o niçin yaşlansın?
Gelsin yine gül nine, bahçemde güneşlensin.

Varsın beyaz tülbentle kuşlar gibi secdeye,
Kurbanım niyazında anlam bulan heceye.

Bir ilkbahar sabahı veliler nefesinde,
Uçmağa uçtu gitti bayram arefesinde.

Evin direği göçtü, yetim kaldı çiçekler
Dilleri suskun şimdi, boynu bükük ürkekler.





● Mehmet Toygar Özdemir

Bir Değişmeye* Eşlik

Firkatî

Kimin kılıcıdır sivrisi iki
Zulüme uğramış yavrusu iki
Şu deli gönlümün ağrısı iki
Neyleyim dermanı bir bile değil

Reyhanî

Ali'nin kılıcı sivrisi iki
Hasan'la Hüseyin yavrusu iki
Hakikî, mecazî ağrısı iki
Tabipten ihsanı bir bile değil

Toygar

*Türk'ün kılıcıdır sivrisi iki
Doğu'da Batı'da yavrusu iki
Türkistan, Karabağ ağrısı iki
Yardıma koşanı bir bile değil*

Firkatî

Şeytanın oyunu üç der eskiler
Yiğidin düğünü üç der eskiler
Herkesin öğünü üç der eskiler
Soframın devranı bir bile değil

Reyhanî

Gusülün adeti üç der sofular
Sofranın nöbeti üç der sofular
Hayatın müddeti üç der sofular
Ölüm kabristanı bir bile değil

Toygar

*Ayak topunda haf üç der arifler
Allah'ın hakkı laf üç der arifler
Aşk ki; ayın, şin, kaf üç der arifler
Sofunun noksanı bir bile değil¹*

Firkatî

Korkağın kösteği dördtür bilesin
Yiğidin desteği dördtür bilesin
Gönlümün isteği dördtür bilesin
Güzele fermanı bir bile değil

Reyhanî

Abdestin farzıyla erkanı dördtür
Dünyanın köşesi dört yanı dördtür
Mü'minin mezhepte erkânı dördtür
Münkirin imanı bir bile değil

* Modern Türk şiirinde Yetik Ozan müstearıyla bilinen ve ayrıca âşık tarzı şiir geleneğinde deyişmeler de yapmış olan Firkatî [Turgut Günay, 17.07.1942-13.12.1978] ile Erzurumlu Âşık Yaşar Reyhanî [Yaşar Yılmaz, 06.03.1932-10.12.2006] ustalar arasında yapılan bu güzel deyişmeye 50 yıl sonra eşlik etmek büyük mutluluk... Bu deyişme “ters ayak”la yapılmıştır. “Ters ayak, şiirde kullanılan kavramlara tezat olarak karşı kavram kullanımına dayalı bir şekilde yapılmakla birlikte fazla yaygın değildir. Bu türde kullanımlar devrimli ayakta ve tekrarlı ayakta olduğu gibi modern şiirin imkânlarının âşık tarzı şiirde kullanılması ile meydana getirilmiştir. Bu tür ayaklar Firkatî ile Âşık Yaşar Reyhanî arasındaki deyişmelerde kullanılmıştır. Elimizde üç örneği bulunan bu ayağın kullanımı ‘dermanı bir bile değil’ ayağının işlenmesiyle 18 Ekim 1971 tarihinde Erzurum’da yapılan deyişmede görülmektedir.” (Metin Özarslan, “Erzurum Âşıklık Geleneğinde İşletilen “Ayak”lar Üzerine”, *Türkbilig*, 2001/2: 97-109).

¹ Haf: Futbolda bir terim. Takımda, savunucularla akıncılar arasında yer alan, görevi hem akıncılara hem de savunuculara yardım etmek olan üç oyuncudan her biri.





Toygar

*Bu taksimi yazan dördtür şüphesiz
Kış, bahar, yaz, hazan dördtür şüphesiz
Bu dengeyi bozan dördtür şüphesiz
Yoksulun imkânı bir bile değil²*

Firkatî

*İslâm'ın şartını beş koymuş koyan
Elin kerratını beş koymuş koyan
Aşkın sıratını beş koymuş koyan
Gönlümün gümanı bir bile değil*

Reyhani

*Mübarek kandilin ervâhı beştir
Beş vakit namazın mübahı beştir
Erenler şahının izahı beştir
Cahillere yani bir bile değil*

Toygar

*Ezana yarışı beş koyan koymuş
Camiye varışı beş koyan koymuş
Surata karışı beş koyan koymuş
Sefilin seyranı bir bile değil*

Firkatî

*Yaz ile baharın ayları altı
Her ayı bir oktur yayları altı
Şu deli gönlümün vayları altı
Neyleyim duyandı bir bile değil*

Reyhani

*Amentübillâhın mânâsı altı
Süphaneke kefin hânesi altı
Besmelenin saydım esresi altı
İçinde p hani bir bile değil*

Toygar

*Dünyanın inşası pazarda altı
Venüs de Başak da nazarda altı
Yıldızın köşesi Hazar'da altı
Eyvah ki soranı bir bile değil³*

Firkatî

*İnsan başı süzek deliği yedi
Ulu gökyüzünü bölüğü yedi
Firkatî kısmetin oluğu yedi
Testine dolanı bir bile değil*

Reyhani

*Şiddet-i cehennem âlemi yedi
Peygamber ordusu âlemi yedi
Firkatî vazoda kalemi yedi
Aradı Reyhanî bir bile değil*

Toygar

*Uğur böceğinin noktası yedi
Âlemde nağmenin notası yedi
Zikirde sofinin rotası yedi
Toygar'da olanı bir bile değil⁴*

² Birinci mısra dört kitap. "Bu dengeyi bozan dördtür şüphesiz" mısrası ile Firkatî'nin "Gönlümün isteği dördtür bilesin" mısraında kastettiği dört evliliğe cevap verilmiştir...

³ Dünyanın altı günde yaratılmış olduğuna inanılır. Altı, kadınsı bir sayı olarak kabul edilir. Bu sayı, Venüs ve Başak burcu gezegeni ile ilgilidir. Hazarlarda yıldız altı köşelidir.

⁴ Uğur böcekleri yedi noktalıdır. Yedi adet nota vardır. Zikirler yedi defa tekrarlanır. Yedi sayısı ilahi ilimde kemalin zirvesidir. Tasavvuftaki zikirler en az yedi defa tekrarlanır.





● Həsərət Kərimli

Bir Çiçək Eşqi

Dünyaya səpilib həsrət toxumu,
Hər yerdən göyərir həsrətin əli.
İlahi, gördüyüm qorxunc yuxumu,
Vüqarlı dağların bükülüb beli.

Göylər ətəyini çəkib dərinə,
Bəlkə də həsrətin əlindən çəkir.
Göylərdən yerlərə ümid yerinə,
Həsərətli-həsərətli duman, çən çökür.

Yaman qarışıbdı toyu vayına,
Vüsali göz yaşlı nağıldı dünya.
Yetişmir nalələr, ahlər hayına,
Bir də görəcəksən dağıldı dünya.

Buludlar qoynunda haraysan, haysan,
Silkələ üstünə həsrət yağacaq.
İki həsrətlini baş-başa qoysan,
Göylərə yüksələn alov doğacaq.

Həsərət bolluğudur Həsərət adım da,
Adamın içində üşüyür səsi.
Bir kəpənək ömrü yaşamağım da,
Bir çiçək eşqidi, bir yaz həvəsi.





● Durani Kocaga

Kime Ne

Yüreğine vaha benim çöl benim
Serilecek gül benimdir çimene
Dost bağında yeşil benim al benim
Kırılacak dal benimdir kime ne

Güneş bile hayran senin rengine
Yar isterim gönül düşer dengine
Yaz bahardan çağlar oldum engine
Derilecek sel benimdir kime ne

Unutmadım yar umudum öldüren
Düşmanları şu halime güldüren
Nektar dersin yar yüreğim böldüren
Verilecek bal benimdir kime ne



Çiçeklerden hüznün derip gelince
Gözlerinde can olurum gülünce
Aman demem yar nazenin bel ince
Sarılacak kol benimdir kime ne

Gözüm gibi bakıyorum resmine
Hasretim var cemaline cismine
Unutulmaz sevda yazsam ismine
Girilecek sol benimdir kime ne

Şu dünyada kalmadı bir merağım
Senden sonra hiç olmadı ereğim
Yüzsüzlere yolmuş meğer yüreğim
Sürülecek el benimdir kime ne

Dost Durani kerametini sormadım
Ahir evvel aklım boşa yormadım
Bir gün uzun bir gün kısa görmedim
Varılacak yol benimdir kime ne

.





● İsmail Özmel

Küçüksu'da Gezinti

Hangi mevsimde gelsem, rastlarım aynı ize
Gergefteki nakışlar uzanıyor denize.

Küçüksu'dan Hisar'a köpüklerden bir kilim,
Dalgalarla elele uzandı evimize.

Neler anlatmak ister, şu güzelim martılar
Hatıra yüklü zaman sığındı gölgemize.

Kulakları okşuyor bir yaylı tambur sesi
Mutluluk mehtap gibi doğuyor sinemize.

Her gün bir başka halı dokumak ne de güzel
Küçüksu'da her nağme zevk verir gönlümüze.





● Muhammed Muşşoğlu

Açma Derdim

Açma derdim kardeş yorgunum yorgun
Yad elinde kalmış vatana döndüm
Kurumuş yaprağı kesilmiş suyu
Bir barı yolunmuş bostana döndüm

Terk ettim diyârım maldan talandım
Naçar kaldım kapı kapı dilendim
Sakız oldum ağızlarda çiğnendim
Bir beli bükülmüş insana döndüm

Seçerdim ölçerdim verirdim dolu
El gücüm yeterdi bükerdim kolu
Kurt kimin gezerdim severdim çölü
Bir dişi dökülmüş aslana döndüm

Atlı yayan gamsız köye geçerdim
Anahtarsız kapıyı dille açardım
Arpa ile buğdayı birden biçerdim
Sümbülü silkilmiş harmana döndüm





● Ramazan Pamuk

Ya Habibi Kibriya

Doğdun bize oldun rahmet güneşi
Güle döndük, Ya Habibi Kibriya
Gönlümüze yaktın gittin ateşi
Küle döndük, Ya Habibi Kibriya

Gelişinle putperestler devrildi
Alevleri göğe, çıktı savruldu
Hasretinle bak sinemiz kavruldu
Çöle döndük, Ya Habibi Kibriya,

Kâfir yine kâfir olmuş özünden
Ümmetini kan ağlatır gözünden
Öldürdüğü sabilerin yüzünden
Çula döndük, Ya Habibi Kibriya

Zulüm varken bir tarafta; ölüyor
Diğer Müslim bu taraftan gülüyor
Yine olan bebeklere oluyor
Pula döndük, Ya Habibi Kibriya

İnsanlık iflasta, harcamış dünü
Kurtarmak istiyor çalışıp günü
Aydınlık arkada, karanlık önü
Kula döndük, Ya Habibi Kibriya

Nefsimizi sünnetine yeğledik
Kalbimizi masivayla bağladık
Nafile gürleyip, boşa çağladık
Sele döndük, Ya Habibi Kibriya.

Bereket faize küstü darıldı
Çaresizim diyen ona sarıldı
Asıldığı dallar kökten kırıldı
Tele döndük, Ya Habibi Kibriya.

Yahudiler gelip bize çattılar
Yeryüzünü birbirine kattılar
Müslümanı yerlerinden attılar
Ele döndük Ya Habibi Kibriya

*Hilkâti'*yim yarama tuz basarım
Seni görsem bu dünyaya küserim
Rüzgâr olsam yine sana eserim
Yele döndük Ya Habibi Kibriya





● Ömer Ekinci Micingirt

Ezân Sesi

Yanık türkü değil bu ezân sesi
Vuzuha er eğil, hû ezân sesi

Ezan sesi Mekke Medine Bilâl
Ezân sesi iman vatan din hilâl

Eşsiz davetiye beş öğün va'az
Kalbine dokunmaz müflis beynamaz

Ezân teberrüktür aşktır dilime
Ezân secdeleri öpen kelime

Kanat çırp kuş gibi abdest al yürü
Ezân yığınların en tefekkürü

Ezân hakikati asli niyetim
Yüzyıllık kırgınlık hassasiyetim

Sevda irfân şuûr şelâle ırmak
Kimin haddinedir kısıp susturmak

Ezân küfre tokat mazluma hilim
Ezânsız vatan mı lâl olsun dilim

Yanık türkü değil bu ezân sesi
Vuzuha er eğil hû ezân sesi





● Zərəngiz Dəmirçi Qayalı

Açma Derdim

Bir çiftcə quşum var mənim,
Nə ağlım-huşum var mənim,
Əlimdə işim var mənim,
Dünya məndən inciməsin.

Bu qaragöz- uşaq deyil,
Pöhrə verməz budaq deyil,
Qəlb dolu köz-ocaq deyil,
Dünya məndən inciməsin.

Qəmin çəkib, aşırmışam,
Hövsələsin daşırmışam,
Halvasını bişirmişəm,
Dünya məndən inciməsin!

Zərəngiz, bəxtin saraymış?
Yolun, ünvanın haraymış?
Adı elə biçarəymiş?
Dünya məndən inciməsin!



Həzin Nəğmə

Bir icim su qaynayır,
Düyanın qazanında...
Ya daşa, ya daşmaya,
Qədəri yazanında.

Bir həzin nəğmə gələr,
Uzaqdan qulağıma,
Yaşaram ömrüm qədər,
Bağlanıb ocağıma!

Yaxşım var, yamanım var,
Dilimdə amanım var,
Dağılmaz mənim dünyam!
Tanrım gümanım var.





● Metin Özarıan

Dünya

Çalıp boş tar yalan keman
Sazı tattırmayan dünya
Yıllar geçti yahşi yaman
Caka sattırmayan dünya

Edersin insanla dava
Avlarsın çıkanı ava
Bir kula beleş bedava
Hava attırmayan dünya

İçin dışın bir karmaşa
Dert dolusun baştan başa
Helalinden pişmiş aşı
Tuzu kattırmayan dünya

İnsana nedir kastın de!
Ne diye ona küstün de...
Altını bilmem, üstünde
Rahat yatırmayan dünya

Sana ne dense fayda yok
Öter düdüğün kayda yok
Yerin matemde toyda yok
Keyif çatırmayan dünya

Ömrün zarar mıdır kâr mı?
Gülüp ağladığın var mı?
Bize geniş misin dar mı?
Kayıt tutturmayan dünya

